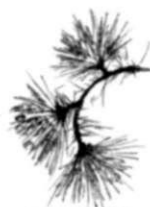

ÉS MOST MIVEL FOGLALKOZIK AZ ÖN GONDOLATA?

Nem fogom az olvasót további példákkal untatni, hiszen mindenki önállóan, saját életéből merített példán meg tudja állapítani, léte mely szakaszait hozta létre saját gondolata, s melyeket idegen gondolat.

Hogy e kérdésnek a végére járjunk, fogadjuk el alapnak azt, ami nyilvánvaló: a gondolat mindent megelőz.

Már mondtam: az előtt, akinek ezt nem csak tudatosítania, hanem átéreznie is sikerül, a Világmindenség sok titka tárul fel. Mindenekelőtt kialakul benne a Teremtés pontos képe.

Isten a vágy segítségével, gondolata energiájával teremtette meg a világot, amelyben élünk. Megalkotta az embert, megadta neki a cselekvés teljes szabadságát és az emberek mindegyikét a legerősebb energiával ruházta föl, mely a földiéhez hasonló világokat képes teremteni, vagy olyanokat, melyek tökéletességüket tekintve túlszárnyalják talán még azt is.

Ahhoz, hogy az ember egy új világot hozzon létre, vagy a már létrehozottat tökéletesíteni tudja, gondolata gyorsaságának elkerülhetetlenül el kell érnie az Isteni gondolat gyorsaságát.

Csakhogy, ha ma megvizsgáljuk a világot, melyet az emberi társadalom hozott létre, nyilvánvalóan látni fogjuk, hogy nem tökéletes, mi több, a létezés számára egyre veszélyesebbé kezd válni. Következésképpen kétségtelen a tudat

hanyatlása, magyarán, csökken a gondolat gyorsasága.

A legelső emberek olyan gondolkodással bírtak, melynek gyorsasága felért az Isteni gondolatéval. Másképpen ez nem is lehetett volna, mivel Isten, mint bármelyik teremtetőszülő, még gondolni sem tudna arra, hogy saját gyermekét magánál kevésbé értékesebbre teremtse.

Miféle erők váltak képessé hatni az emberi tudatra és átirányítani őt a hanyatlás útjára? Ha valaki erre képes volna, akkor felülmúlja az ember és Isten gondolatának az energiáját. Ilyen lény azonban sem a Földön, sem a földi létezés határain túl nem létezik.

Ezen állítás bizonyítása pofonegyszerű. Ha volna olyan lény, mely gyorsabb gondolkodással bír, mint az ember, akkor az már régen létre hozta volna saját világát és mi azt láthatnánk.

Átirányítani, rabigába hajtani az emberi gondolat energiáját csak az emberi gondolat tudja. Másképpen kifejezve, bizonyos meghatározott körülmények között egy olyan ember, aki gyorsabb gondolkodással bír, mint mások és felébredt benne a vágy, hogy másokat saját akarata alá rendeljen, ezt megteheti.

Az emberi társadalom - jelenlegi állapotában - az egyiptomi papok utódainak van alárendelve, akik őrzik a képalkotás tudományáról való tudást és speciális gyakorlatok segítségével, melyek a gondolkodás képességének gyorsaságát hivatottak fönntartani, képesek jóval gyorsabban gondolkodni, mint sokan a Földön élő emberek közül.

S léteznek is olyan körülmények, melyek a dolgok jelenlegi állapotát igazolják.

De mégis létezik egy ember, aki egymaga képes ellenszegülni a papoknak.

Természetesen a szibériai tajga remetenojéről, Anasztáziáról beszélek. S tessék, kérem, figyeljék meg, ő kézzel fogható eredményeket ér el bármilyen hadsereg vagy

technikai szuperberendezés nélkül, csupán gondolata erejével.

Az, hogy az emberiség az új évezred kezdetétől fogva egy csodálatos, Isteni civilizáció megteremtése felé kezd haladni, számomra megcáfolhatatlan tény. Szeretném az olvasókkal is megosztani az örvendetes híreket.

Információ van a birtokomban arról, hogy több, tudósokból álló csoport - függetlenül egymástól - az ország fejlesztési programján kezdett dolgozni, melynek képét Anasztázia alkotta meg. E programokon mind tudományos rangfokozatokkal rendelkező tudósok, mind diákok is dolgoznak.

Egy részletes program elkészítéséhez a szakemberek egész hadának két-három évi megfeszített munkája szükséges. Az első tervezeteket azonban már ma is megtekinthetik.

Például a www.anastasia.ru honlapon közzétettük egy negyedik ukrán egyetemista lány munkáját, amely Ukrajna fejlesztési programját mutatja be. A program alapjául Anasztázia családi településekről szóló gondolata szolgál. A volt Szovjetunió különböző régióiból és országaiból az emberek jövőendő családi birtokok alapszabályzatait küldik nekünk be.

Nem az én feladatomban, hogy megítéljem, mennyire tökéletes az ukrán diáklány munkája, de már azért is jelentős, mert a közzétettek közül az övé az első. Az a tény is nagyon fontos, hogy a tudósok e programokon nem azért kezdtek dolgozni, mert valaki megbízta volna őket, hanem azért, mert erre saját szívük hangját követték.

Rövid időn belül megismerkedhetünk alapvető műveikkel, megvitathatjuk azokat. Gondolom, hogy ezek a tervek összemzeti megvitatásra kerülnek és a „nemzeti eszme” gyűjtőnév alatt csoportosulnak majd.

E sorokat megírhattam volna még az előző könyvemben Anasztázia nagypapájával való beszélgetésem után. Nem

írtam meg. Akkor azt gondoltam, túl korai volna. Hiszen arról, mit Anasztázia alkot, amúgy is sokan azt gondolják, hogy fantasztikummal, mesével határos.

De a nagypapával való beszélgetés még különösebb jelenségeket magyarázott meg, mint amelyeket korábban Anasztázia mutatott be. Egyáltalán - a nagypapának hála - így maga Anasztázia is új fényben tűnt fel. Most, miután a szibériai tajgában elhangzottak az emberi társadalomban is kezdtek megvalósulni, mégis elmesélem a szibériai öreggel folytatott beszélgetésem egy részét.